

Welkom
op 't
platteland

Wonen op het platteland. Het is een droom van steeds meer mensen. Maar hoe is het eigenlijk om ver van cafeetjes, restaurants, bioscopen en ander stedelijk vermaak te wonen? In deze rubriek komen lezers aan het woord die voor een leven tussen de koeien kozen.

HUIS & AANBOD

'Werkelijk niets is recht'

Dit is het verhaal van twee doorzitters: Patrick en Jet Keiren. In 1996 kochten zij een vakwerkboerderij in het heuvellandschap van Zuid-Limburg. De balken waren verrot en ook de rest van het pand zag er niet al te solide uit. Het kwam erop neer dat ze het pand opnieuw moesten opbouwen. En dat hebben ze gedaan. Eigenhandig.

die te duur waren of die vlak voor hun neus werden verkocht. Daarom besloten ze geen enkel risico te nemen en deden ze diezelfde dag nog een bod. Kort daarna waren ze een bouwval rijker.

GEEN MONUMENT

Het exacte bouwjaar van de boerderij is niet bekend. Wel is duidelijk dat het pand tussen de 300 en 400 jaar oud is. 'Gek genoeg is het geen monument. Gelukkig maar, want als dat wel zo was geweest, was de verbouwing een stuk lastiger geworden.'

Ondanks de slechte staat van het geheel, nam het optimistisch gestemde duo meteen intrek in hun nieuwe woning. Er brak een tijd aan waarin ze veel overleg voerden met hun architect en regelmatig met vergunningsaanvragen bij de gemeente aanklopten.

BLOED, ZWEET EN TRANEN

Hoewel ze geen van beiden veel kluservaring hadden, besloten Patrick en Jet de verbouwing zelf te doen. Alleen de centrale verwarming lieten ze over aan een specialist. Wim, de zeer handige vader van Jet, wierp zich vrijwillig op als opzichter. Van hem leerden de beginnende klussers de kneepjes van het vak. Ze zaagden, timmerden, schaafden, lasten, stukadoorden en

schilderden alsof hun leven ervan afhing. Vaak in de avonduren, want Patrick was overdag als verpleegkundige werkzaam op een chirurgische afdeling van een ziekenhuis. 'Het kostte ons bloed, zweet en tranen, maar een echte dip hebben we nooit gehad. We zagen het pand langzaam maar zeker opknappen en dat gaf veel voldoening. Bovendien wonen we hier op een prachtige en rustige plek. Dat zorgde ook voor de nodige ontspanning.'

BOOMSCHORS

Het feit dat ze tijdens de verbouwing al in de boerderij woonden, maakte het er niet makkelijker op. 'Ik was continu bezig om leidingen te verleggen. We wilden ons natuurlijk wel kunnen douchen, dus elke keer als we een andere ruimte platgooiden, moest er weer een nieuwe noodvoorziening komen.' Door het vele klussen, werden ze wel steeds handiger. En volgens Patrick is dat ook goed te zien: 'Onze slaapkamer was een van de eerste ruimtes die klaar was. Daar hebben we balken van merantihout gebruikt. Achteraf is dat een verkeerde keus geweest. Het ziet er eigenlijk te strak uit. Wat dat betreft is de zolderverdieping veel authentiek geworden. En dat terwijl we daar stalen balken hebben gebruikt.

Maar omdat we die met boomschors hebben bedekt, lijken het echte balken. Zo nu en dan moet je een beetje creatief zijn.'

METAMORFOSE

In 2004, acht jaar na de aankoop van de woning, konden de gereedschapskoffers eindelijk worden opgeborgen. Ze hadden het maar mooi geflikt: met hun eigen handen hadden ze hun droomwoning gemaakt. Het was jarenlang afzien, maar de familie Keiren heeft het nu wel goed voor elkaar. Samen met hun twee kinderen, Sien (5) en Jip (3), wonen zij op een rustige plek in een nostalgische boerderij met uitzicht op het glooiende landschap. Hun volledige verhaal staat met foto's en al op de zelfgemaakte website die Patrick tijdens de verbouwing in de spaarzame vrije uurtjes ook nog heeft bijgehouden. 'Het was eigenlijk bedoeld om onze familie en vrienden op de hoogte te houden, maar grappig genoeg trok de website al snel ook veel andere geïnteresseerden.' Nu, jaren later, trekt die website nog steeds veel bezoekers. Uit de verhalen in het gastenboek blijkt ook wel dat Patrick en Jet velen hebben geïnspireerd om ook de stap naar het platteland te wagen.

www.vakwerkboerderij.nl

Patrick en Jet woonden nog maar twee jaar in een keurige rijtjeswoning in Sittard, toen ze op de vervallen boerderij stuitten. 'Die vakwerkstijl geeft een nostalgische sfeer. We vonden het meteen een juweeltje. Hoewel direct duidelijk was dat er ontzettend veel aan zou moeten gebeuren, zagen we absoluut de mogelijkheden.' Ze hadden al veel panden gezien